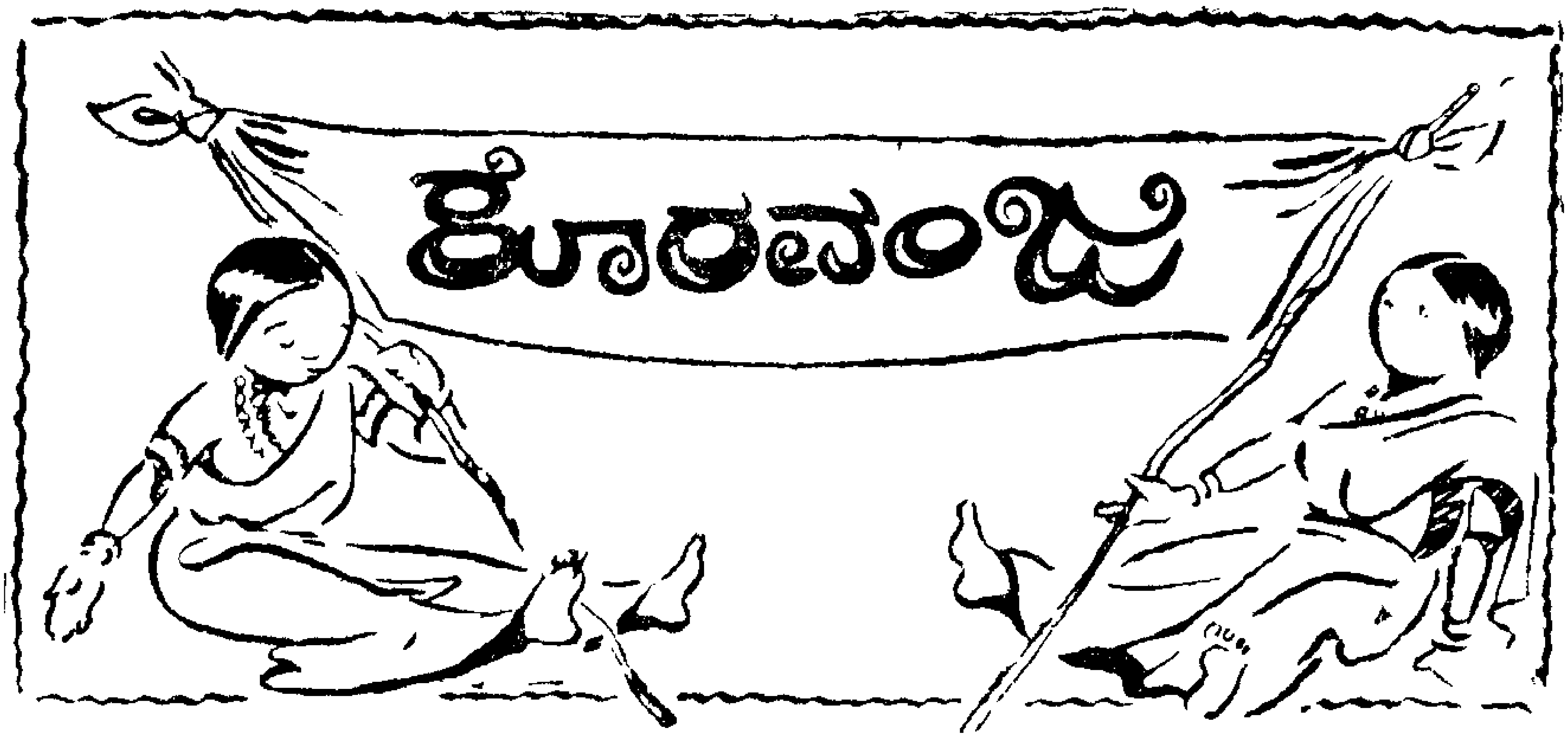

ಸಂಪುಟ ೭ | ಮೇ ೧೯೪೭ | ಸಂಚಿಕೆ ೨

ಕು ಹ ಕಿ ಡಿ ಗ ಳು

———o———

ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನವರಿಗೆ ಕಾರ್ಲಟನ್ ಭವನದಿಂದ ಕರೆ ಬಂದಮೇಲೆ, ಹಿಂದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಬಿಟ್ಟವರೆಲ್ಲರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗೆ ಸೇರಲೀಗ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ.

* * *

ರಾಜಕೀಯ ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಂತೆ—

—ಶೇಕಡಾ ಎಂಟರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗೆ ಮೂರರಲ್ಲೊಂದು ಮಂತ್ರಿಯಾದರೆ, ಶೇಕಡಾ ನಾಲ್ಕರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗೆ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕೆರಡು ಮಂತ್ರಿಗಳಿರಬೇಕೇ?

—ಇದು ಸರಿಯಾದರೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ.

* * *

ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಮುಸ್ಲಿಮರು, ಕಾಶ್ಮೀರದ ಹಿಂದೂಗಳು—"ನಮಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಬೇಡ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆಂಬುದು ನಿರಾಧಾರವಾದುದಂತೆ.

* * *

ವೈಸರಾಯರು ಗಡಿನಾಡಿಗೆ ನಡೆದರಂತೆ—

—ಏನು ಅವಸರ! ೧೯೪೮ಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲವೇ ಹೋಗುವುದು?

* * *

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣ ಮತ್ತು ಉಕ್ಕಿನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ರಾಜಾಜೀಯವರನ್ನು "ಉಕ್ಕಿನ ಮಂತ್ರಿ" ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ.

* * *

ಜಿನ್ನಾರವರು ವೈಸ್‌ರಾಯರೊಡನೆ ಏಳನೇ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದರಂತೆ—

—ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಅವರ ತಂಗಿಯವರು, ವೈಸ್‌ರಾಣಿಯವರನ್ನು ಎರಡೂ ವರೆ ಗಂಟೆ ಕಾಲ 'ಅಡಿಗೆ ಏನು' ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ.

* * * *

ರಾಜಕನ್ನೆ ಎಲಿಜಬೆತ್ತಳಿಗೆ, ಆಕೆಯ ೨೧ನೆಯ ವರ್ಷದಹೆಚ್ಚಿಗೆ, ಆಫ್ರಿಕಾದ ಸ್ಮಟ್ಸರು ವಜ್ರದ ಕಂಠೀಹಾರ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿದರಂತೆ—

—ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾರಾದರೂ ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಬಾರದಾಗಿತ್ತೆ, ಎಂದು ಮಹಿಳಾಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರಂತೆ.

* * * *

ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಲಸ್ಸಿನಮೇಲೆ ಕೆಲವರು ರೇಗಿ ಭಾಷಣಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಆತನು "ಇಂಗ್ಲೆಂಡು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ೪೯ನೇ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಎಂದನ್ನುತ್ತಿದ್ದುದು ಈಗ ಸತ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು" ಎಂದನಂತೆ.

* * * *

ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದರೆ ವಾಣಿಯಂಬಾಡಿ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ತಲೆನೋವಂತೆ—

—ತಮಿಳರ ಜತೆಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಸೇರುವಂತಿಲ್ಲ—ಉರ್ದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ—

* * * *

ಬೆಳೆಯು— ಅದು ಬೆಳೆವ ನೆಲದಂತೆ – ಎಂದು ರಷ್ಯನ್ ವೈಜ್ಞಾನಿಕನು ಹೇಳಿದನಂತೆ—

—ಇರಬೇಕು—ನಮ್ಮ ಹೋಟಲಿಗೆ ಬಂದ ಭತ್ತ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದುದಾಗಿರಬೇಕು!

* * * *

ಯುದ್ಧಕಾಲದ ಸುದ್ದಿಗಳು ಮರೆತು ಹೋಗಿಲ್ಲಲ್ಲವೇ?—

"—ಹತ್ತು ಜರ್ಮನ್ ಬಾಂಬರುಗಳು ಬಂದು ನಾಲ್ವತ್ತು ಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಊರಮೇಲೆ ಎಸೆದರು

—ಒಂದು ಕೋಳಿ ಸತ್ತಿತು. ಮಿಕ್ಕನಷ್ಟ ಏನೂ ಇಲ್ಲ—"

—ಇದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಲು ನೌಖಾಲಿಯ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಿಕೆಯೊಂದು ಹೊರಟಿದೆಯಂತೆ—ಇನ್ನೂರೂ ಚಿಲ್ಲರೆ ಜನ ಮಾತ್ರ ಪೆಟ್ಟುತಿಂದರು ಇತ್ಯಾದಿ—

* * * *

—o—

ಉರಿಗಾಳು

"ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಹಾಡುವ ಹಕ್ಕು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೇ ಮೀಸಲು," ಎಂಬ ಕೂಗೆದ್ದಿದೆ............ಆಗ, ಅದನ್ನು ಕೇಳುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಅವರಿಗೇ ಇರತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಉಳಿದವರು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದಾರೆ

* * * *

ನಿದ್ದೆಯಿಲ್ಲದೆ ಒದ್ದಾಡುವವರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ, ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಭಾರತೀಯ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷಣಕಾರರೊಬ್ಬರು ಈಚೆಗೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ರಿಕಾರ್ಡು ತೆಗೆಯಿಸಿ ಹಂಚಲು, ಉದಾರಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಪ್ಪಿದಾರೆ.

* * * *

ಸರ್ಕಾರದ ಹಿಂದಿನ ಕನ್ನಡ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಸ್ಲೇಟರೊಬ್ಬರು, ತಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಣ, ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲ, ಮೊದಲು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು, ಅನಂತರ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ.

* * * *

ಯಾರಿಗೆ ಲಂಚ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಜನರಿಗೆ, ಎಷ್ಟು ಲಂಚ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಲಂಚ ತೆರಬೇಕೆಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಲಂಚ ಪಡೆದು ಸುದ್ದಿ ಕೊಡುವರಂತೆ, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದಲ್ಲಿ!............ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟಿಲ್ಲ.

* * * *

ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೧೦ ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ಪ್ರತಿ ಕೋಮಿನವರಿಗೂ ಪೋಲೀಸ್ ಮತ್ತು ಮಿಲಿಟರಿಯಲ್ಲಿ ಶೇ. ೫೦ ರಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡಲು ಒಂದು ಯೋಜನೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದೆಯಂತೆ............ಇದು ನಮ್ಮ ಗಣನೆಗೆ ಸಿಲುಕದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

* * * *

ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕಾಸ್ಟ್ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿರುವರೆಂದು ಡಾ॥ ಸುಬ್ಬರಾಯರ್‌ರವರು ಹೇಳಿದಾರೆ............ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಇದೊಂದು ಸುಸಮಯ!

* * * *

ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ಲಿಸ್ಸ್ ಎಂಬ ಗಾಯಕ, ತನ್ನ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಆವೇಶಪೂರಿತರಾಗಿ ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗಲು ತಲಾ ೨೫ ಫ್ರಾಂಕುಗಳನ್ನು ತೆತ್ತು ಹಲವು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ನಿಯಮಿಸುವನಂತೆ........ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾಸು ಕೊಡದೇನೆ ಈ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

* * * *

"ಗುಂತಕಲ್ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನದೊಂದು ಹಾಸಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ೧೨ ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ, ಎರಡು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ, ನಾಲ್ಕು ವೀಸೆ ಬೆಣ್ಣೆ, ಮೂರು ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆ, ೧ ಸೇರು ಕಬ್ಬಿಣದ ಮೊಳೆ ಇವೆ. ಅಪ್ಪಿತಪ್ಪಿ ಯಾರಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ದಯವಿಟ್ಟು........ಇತ್ಯಾದಿ "(ಪ್ರಕಟಣೆ)....ಅದು ಹಾಸಿಗೆ ಇರಲಾರದು! ಹೋಲ್ಡಾಲಿರಬೇಕು!

* * * *

ಇಂಡಿಯಾದೇಶದ ಕ್ಯಾಟಲಾಗಿನಲ್ಲಿರುವ ನಾಲ್ಕು ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು ಪತ್ತೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗರಚನಾ ಸಭೆಯ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸುದ್ದಿ....... ಬಿಸಿಲು ಕುದುರೆಗಳಿಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿರಬಹುದು.

* * * *

ಅಖಿಲ ಇಂಡಿಯಾ ಪುಂಡ ಮಹಾಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಪುಂಡಸ್ಥಾನ್ ಎಂಬ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಠರಾವಾಯಿತಂತೆ ...ಗೌರವಸ್ಥರೆಲ್ಲರೂ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಬೇಡಿಕೆ ಇದು.

* * * *

ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಂದ : "ಈ ಊರಿಗೆ ಸಾನಿಟರಿ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರಿಲ್ಲದೆ, ಪಾಕೀಜು ವಿಚಾರ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ." "...........ರಿಗೆ ಕೆಳಗಿನ ನಾಲಾ ಚಾನಲಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ".

* * * *

ಐಸ್‌ಲಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೧೦೦ ಬೆಂಕಿ ಕಾರುವ ಪರ್ವತಗಳಿವೆ (ಲೇಖನ) ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇವು ದಿನಕ್ಕೆ ನೂರರಂತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿವೆ

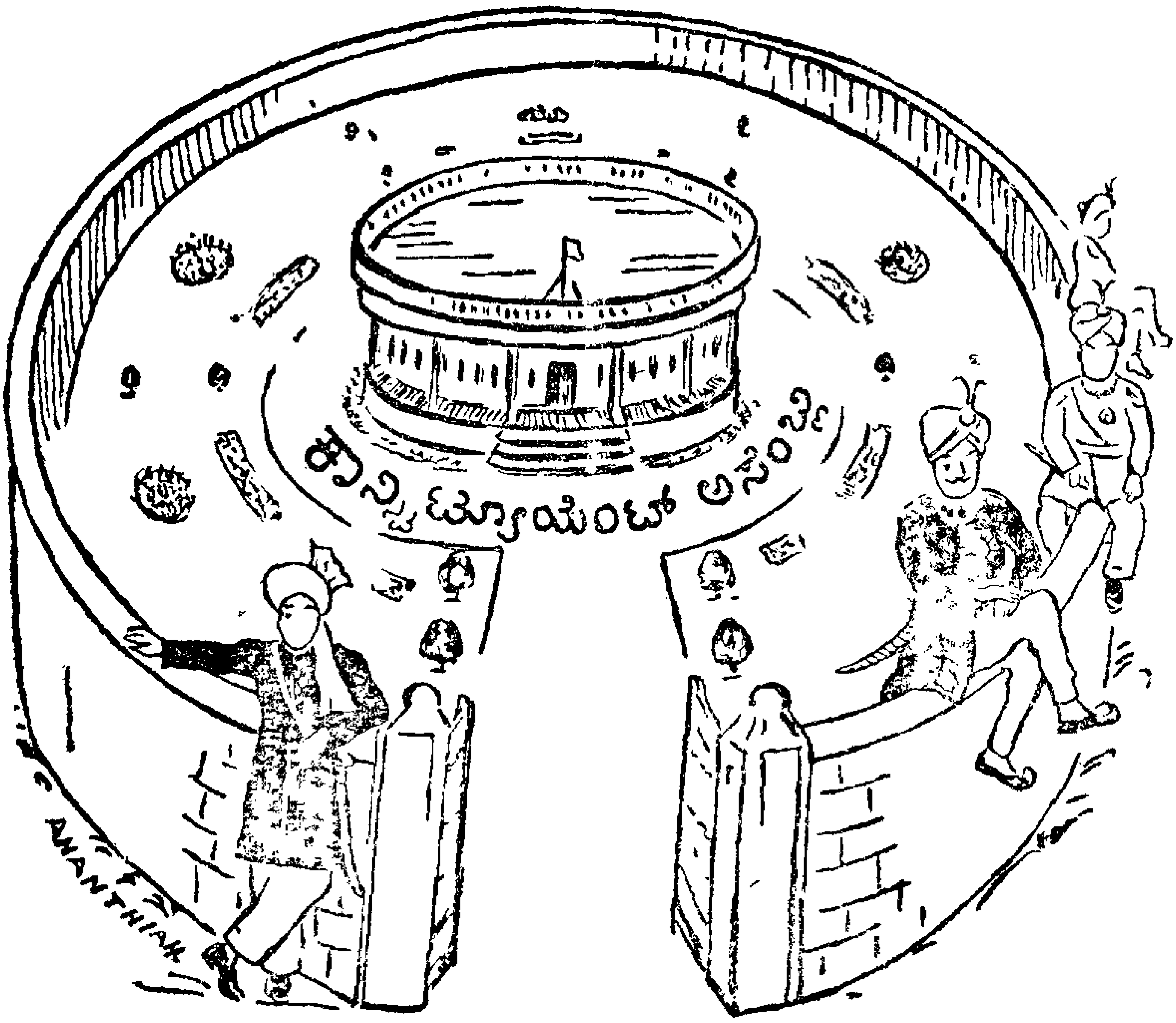
* * * *

ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಚಾರಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮೂಗರ್ಜಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂಬ ಸಲಹೆ ಬಂದಿದೆ.

* * * *

೧೯೪೮ ಜೂನಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್ಲೇಟರುಗಳನ್ನು ನಿಯಮಿಸುವರಂತೆ.

—o—

ಅಡ್ಡಗೋಡೆ ಮೇಲಿನ ಭೂಪ

ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನ್ನೇ ಆಡಿ!

—— ೦ ——

ನನ್ನ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಇದಾರಲ್ಲಾ, ಬಹಾಳ ಒಳ್ಳೆಯವರು. ಸದಾ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಬೋಧೆಮಾಡ್ತಾನೇ ಇರೋರು, ನೀತಿ, ನ್ಯಾಯ, ಧರ್ಮ, ಉಪಕಾರ, ಅಪಕಾರ, ಅಂತ! ನಾವೋ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಪಟಾಲಂ ಇದೇವೆ, ಇದೇವೆ, ಏನು? ಇದ್ದುವು.......ಈಗೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಯಾರು ಯಾರೋ ಕೈಹಿಡಿದು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿದಾರೆ, ಅನ್ನಿ!

‘ಇವರ’ ಕೈಹಿಡಿದು, ನಾನು ಈ ಭದ್ರಾವತಿಗೆ ಬಂದು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಮೊನ್ನೆ ಇವರು ಯಾವುದೋ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, “ಖರ್ಚಿಲ್ಲ, ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ” ಅಂತ ಹೇಳಿದಾಗ, ನನಗೆ ದೊಡ್ಡಮ್ಮನ ಒಂದು ಮಾತು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಅವರು ಹೇಳುವರು, ಸದಾ, “ಲ್ರೋ! ಒಳ್ಳೇಮಾತು ಆಡ್ರೋ, ಇತರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ! ನಿಮ್ಮ ಗಂಟೇನು ಹೋಗೋದು? ಖರ್ಚಿಲ್ಲ, ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ”, ಅಂತ!.... “ಅಷ್ಟಾದರೂ ಮಾಡಿ ಇತರರನ್ನ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಬಾರದೆ, ನೀವು?” ಅಂತ!

ಅವರ ಸದುಪದೇಶವನ್ನ, ಕೂಡಲೇ, ‘ಜಾರಿ’ ಮಾಡೋದು, ಅಂತಾರಲ್ಲ ಇವರು, ಹಾಗೆ, ಜಾರಿ ಮಾಡೇ ಬಿಡೋಣ, ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ, ದಿನಾಲು ಸಂಜೆ ಆರೂವರೆಗೆ ‘ಸಮಾಜ’ದ ಕಡೆ ಹೋಗೋಳು, ಮೊನ್ನೆ ನಾಲ್ಕೂವರೆಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದೆ. ಸರಸಮ್ಮ, ಅವಳ ಎಸ್ಸೆಸ್ಸೆಲ್‌ಸಿ ಮಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು, ಹಿಂದೊಂದು ಜವಾನ ಮುಂದೊಂದು ಜವಾನ, ಬಲಗೈಗೊಂದು ನಾಯಿ, ಎಡಗೈಲೊಂದು ಚೀಲ, ಸಹಿತ ಎದುರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕರು. ಮಾತಾಡಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಮುನಿಸು; ಮಾತಾಡಿದರೆ, ಜಂಭ! “ಏನು? ಹೊರಟಿರಾ! ಇದೇನಿದು? ನಿಮ್ಮ ನಾಯೀನೇ?....ರತಿ, ರತಿ ಹಾಗಿದೆ” ಎಂದೆ (ಅವರ ಮಗಳ ಹೆಸರು ರತಿ ಅಂತ ನನಗೇನು ಗೊತ್ತು?)...ಗುಜ್ಜಾನೆ ಪಾತಮ್ಮನವರು ಸಿಕ್ಕರು. “ಏನು ಪಾತಮ್ಮನವರೇ! ಮೊನ್ನೆ ನೀವೂ ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರೂ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಿರಿ, ನೋಡಿದೆ! ಒಳ್ಳೆ ಗೌರೀಶಂಕರ ನಡೆದು ಬರುವಹಾಗಿತ್ತು!” ಎಂದೆ. (ಗೌರೀಶಂಕರ ಅಂತ ಹಿಮಾಲಯದ ಒಂದು ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಹೆಸರು ಅಂತ ನನಗೆ ಮರೆತೇ ಹೋಗಿತ್ತು....ಅಲ್ಲದೆ, ಪಾತಮ್ಮನವರ ಸಂಗಡ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದದ್ದು, ಆಕೆಯ ಮಗನ ಆಫೀಸ್ ಹೆಡ್ಗುಮಾಸ್ತೆಯಂತೆ!) ವೇವನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದಳು, ಹತ್ತು ಹೆಜ್ಜೆಯಾಚೆ! “ಹಾತ್ಮಾ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ, ಅಚ್ಚ ತಮಿಳಿನಲ್ಲೇ. ಅವಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಲಿ, ಅಂತ “ಆ?” ಅಂದಳು “ಎಂಪ್ಪ್ರೇದಿಲೇರಿಂದು ಕಿವಿ ಮಂದಂ?” ಅಂತ

ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಅವಳ ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಏಳು ಬೆರಳು ಅಂತ ಊರಿಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತು. ಆದರ ವಿಷಯ ಒಂದು ಒಳ್ಳೇ ಮಾತಾಡೋಣ ಅಂತ, "ಏಳ್ತಂತೀ ಪಿಟೀ ಲ್ಯೋಸ್ಕರ್ಮೇ ಪಣ್ಣೀರ್ಕ್ಯಾರ್, ಪ್ಯಾರ್ ಪರ್ಮಾತ್ಮ, ಉನ್ ಎಡಗೈಯ್ಯೆ" ಅಂದೆ. ಅವಳಿಗೆ ಯಾಕೊ ಅಷ್ಟುಸಂತೋಷವಾದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮಿಶ್ಲೀಲ ಸಿಕ್ಕಳು, ಹೆಡ್ ಮೇಡಮು! ಪಾಪ! ದೇವರು ಅವಳ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಪವುಡರ್ ಹಾಕಿದರೆ ಪಳಿಚ್ ಅಂತ ಕಾಣುವುದು. ಅವಳನ್ನ ಹೊಗಳಿ ಸಂತೋಷಪಡಿಸೋಣ ಅಂತ, "ಮಿಶ್ಲೀಲ! ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣ ಹೊಳಪಿನ ಮುಂದೆ, ನಿಮ್ಮ ಈ ವಜ್ರದ ಬೆಂಡೋಲೆ,. ಗಾಜು! ಗಾಜು!" ಎಂದೆ. ಅವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರಂಗೂನು ಅಂತ ನನಕೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು? ಒಂದೆರಡು ಅಶ್ಲೀಲ ಹೇಳುತ್ತ, ಮಿಶ್ಲೀಲ, ನನ್ನನ್ನ ಬೈಯುತ್ತಾ, ಹೊರಟು ಹೋದಳು. ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ. ಇವರನ್ನಾದರೂ ಹೊಗಳಿ ಅಟ್ಟಕ್ಕೇರಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಡಿಸೋಣ ಅಂತ, "ಜಾಣರು, ಕಣ್ರಿ! ನೀವು! ಈ ಇಡೀ ಭಿಧ್ರಾವತೀಲಿ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧೀನ ಮೀರಿಸೋ ಮೆದುಳು ಒಂದು ಔನ್ಸು ಕೂಡ ಇಲ್ಲ" ಅಂದೆ.

"ನಿಜ, ಕಣೆ! ಅದಕ್ಕೇ ನನಗೆ ಈ ಸಂಜೆ ಮ್ಯಾನೇಜರು ಡಿಸ್‌ಮಿಸಲ್ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟೇಬಿಟ್ಟಿದ್ದು" ಅಂದರು!— —ಕೇಸರಿ

ಇವತ್ತಿನ ತಾಯಿನಾಡು – ಜನವಾಣಿ

ನಾಳೆ ಕೊಶ್ಚನ್ ಪೇಪರ್ ಒಂದಾಣೆ – ಲೆಕ್ಕದ್ದು.

ನಂಭಾಷೆ

(ಕೆಲಿಗನ್ನಡ ಕೈಗನ್ನಡಿ)

ಏಕಾಂಗಿ – ಐದು ಗಜ ಬಟ್ಟೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರ ಸ್ಥಿತಿ.

ಕಾರ್ಮೋನಿಯಂ – ಕಾರಿನ ಶಬ್ದದ ಇಂಪನ್ನು ಬೀರುವ ಹಾರ್ಮೋನಿಯಂ.

ಕಾರ್ಮೋಡ – ಅಗ್ಗದ ಕಾರು ಹೊಗೆ ಉಗುಳಿ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕವಿಯುವುದು.

ಕಡಪಾಯಿ – ಕಡಮಾಡಿದ ಬಡಪಾಯಿ.

ಬಡಾಪಾಯಿ – ಭಾರೀ ಕಡಪಾಯಿ.

ಗಾಂಧಾರಿ – ಗಾಂಧೀಸೀರೆ ಧರಿಸಿದಾಕೆ. (ಗಾಂಧಿ = ಖಾದಿ)

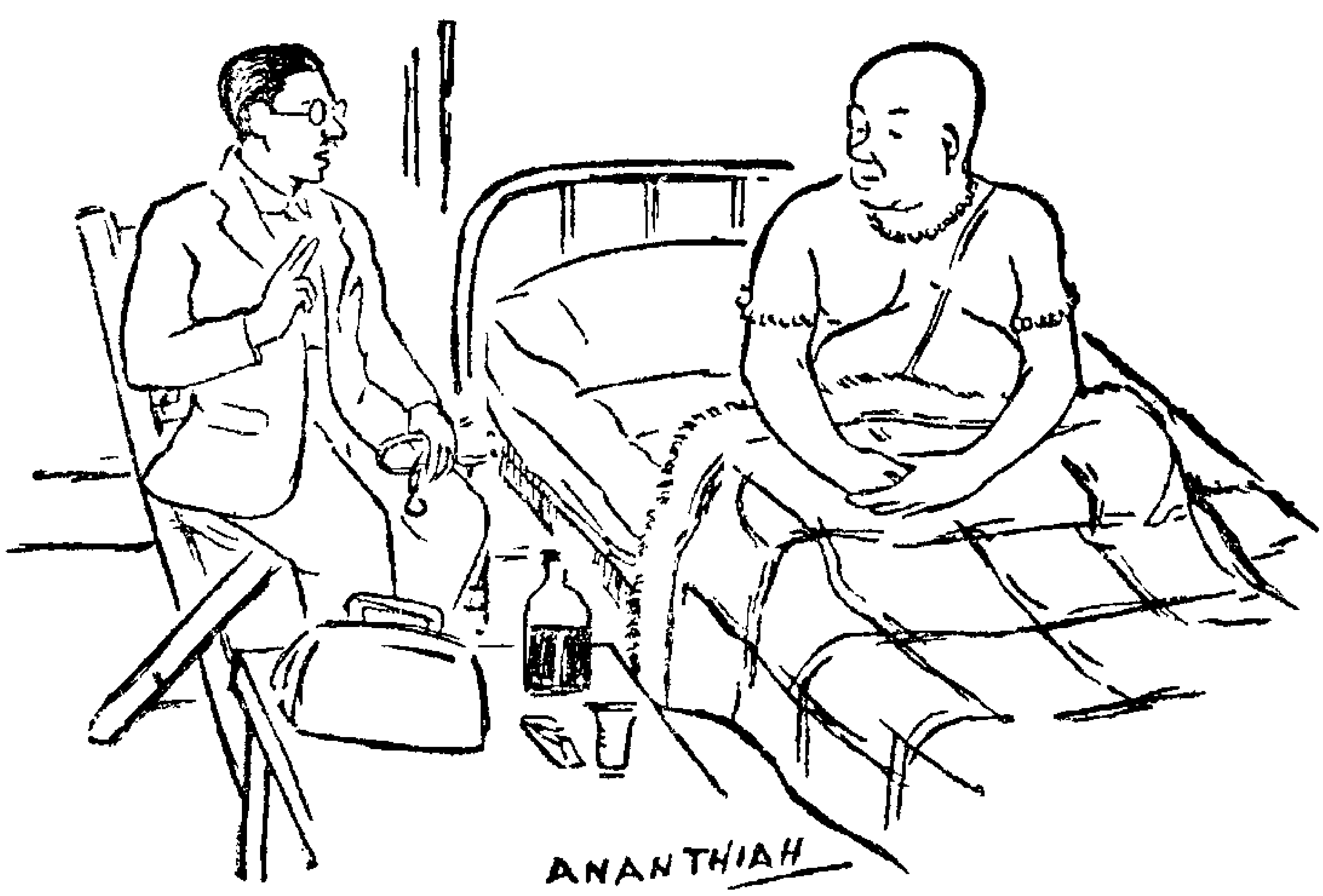
ಕ್ಷಾಜಾಣ – ಅರ್ಧಮೊಳ ದಾರದಲ್ಲಿ ಆರುಕಾಜ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಚತುರ.

ಭಿನ್ನವತ್ತಳೆ – ಶತ್ರುಸಂದೇಶ.

ಜಿನ್ನವತ್ತಳೆ – ಜಿನ್ನಾ ಕಳಿಸಿದ ಆಹ್ವಾನ ಪತ್ರಿಕೆ.

ಜೀವನ ಜ್ಯೋತಿ – ಬಾಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಜೊತೆ ಚಪ್ಲಿ.

—ಟೀಯೆಸ್ಸಾರ್ರಾವ್

ಎರಡೇ ಚಪಾತಿ– ಎರಡೇ ಕಿತ್ತಳೇ ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನಬೇಕು ಸ್ವಾಮಿಜೀ—

ಆಗಬಹುದು, ಆದರೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ– ಊಟ ಆದ ಮೇಲೋ—?

ಜುಲೈ, 1948

ಕೆಂಚಣ್ಣ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಟಪಾಲಾಪೀಸ್ ಹಜಾರದಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿದ್ದ........ತನ್ನ ಮಗ ಬೊಂಬಾಯಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಮನಿಆರ್ಡರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ. ಕುಳಿತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಕೊಂಚ ಜೊಂಪು ಹತ್ತಿತು........ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಅವನು ನಿದ್ದೆಮಾಡಿದ. ಬೆಳಗಿಂದ ಅವನು ಎಂಟು ಮೈಲಿ ನಡೆದಿದ್ದ. ಆಮೇಲೆ, ಎದ್ದು, ಕಿಟಕಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ತನ್ನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬರುವ ಅಂಚೆಯವನನ್ನು ಕರೆದು, ಹೆಸರು ಹೇಳಿದ. ಮಗ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಂಚೆಮಾಸ್ತರು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟರು.

ಕೆಂಚಣ್ಣ ರೂಪಾಯಿ ನೋಡಿದ. ನಿಕ್ಕಲ್ ನಾಣ್ಯ. ಓಹೊ, ಇದಕ್ಕೂ ಬಂತ ಬರಗಾಲ, ಅಂದುಕೊಂಡ ಆದರಮೇಲೆ ಇಂಗ್ರೇಜಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತಲೆ ಇರಲಿಲ್ಲ...ಒಂದು ನೇಗಿಲಿತ್ತು! ತಾನು ಬೆಳಗೆ ಮುಂಜಾನೆ ಹೆಗಲಮೇಲೇರಿಸಿ ಹೊಲದ ಕಡೆಗೆ ಹೊತ್ತು ತಿರುಗುವ ನೇಗಿಲು! ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತಲೆ ಇದ್ದ ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ! ಇದೇನಿದು ಹೊಸ ನಮೂನೆ, ಎಂದು ಅವನು ಮೂಗಿನಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟ

ಕಿಟಕಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ ತಲೆ ತುರುಕಿದ. 'ಮಾಸ್ತರೆ! ಖೋಟಾ ನಾಣ್ಯ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರಲ್ರಿ, ಗಮಾರ ಅಂತ! ಚೆನ್ನಿಲ್ರಿ ಇದು, ಬೇರೆ ಕೊಡ್ರಿ ನಿಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ' ಅಂದ! ಆ ಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಮೂಗಿನ ತುದಿ ಮೇಲೇನೆ ಕೋಪ, ಶಿವನ ಜಡೆ ತುದಿ ಮೇಲಿನ ಗಂಗೆ, ಹಾಗೆ! ...“ ಖೋಟಾ ನಾಣ್ಯ! ನಿನ್ನ ತಲೆ! ” ಅಂದರು. “ ನನ್ನ ತಲೆ ಅಲ್ಲ, ಸ್ವಾಮಿ! ನನ್ನ ನೇಗಿಲು ಅಚ್ಚು ಮಾಡಿದೆಯಲ್ಲ? ಅದಕ್ಕೇ ಕೇಳಿದ್ದು, ಇದುವರೆಗೂ ಇದ್ದ ತಲೆಯದೇ ಕೊಡಿ, ಅಂತ, ” ಅಂದ. ಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಕೋಪ ಇಮ್ಮಡಿಸಿತು ...“ ಹೌದು, ಹೌದು! ನಿನ್ನ ನೇಗಿಲನ್ನೇ ಒತ್ತಿರೋದು! ಇನ್ನುಮೇಲೆ, ನೀನೇ ಚಕ್ರವರ್ತಿ! ನೇಗಿಲೇ ರಾಜದಂಡ! ” ಎಂದರು.

ಕೆಂಚಣ್ಣನೂ ಕೇಳಿದ್ದ....ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ಬರುತ್ತೆ....ಕಿಸಾನ್ ಮಜದೂರ್ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ ಇತ್ಯಾದಿ....ಏನೇನೋ....ಅವನ ಮಗ, ಬೊಂಬಾಯಿಂದ ಊರಿಗೆ ಒಸಗೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಹೇಳಿದ್ದ. ಅವನು ಎಲ್ಲ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಮತ್ತೆ ನೋಡಿದ....ಎಲ್ಲದರ ಮೇಲೂ, ನೇಗಿಲು! “ ನಿಜ! ಇನ್ನುಮೇಲೆ

ನೇಗಿಲು ಹಿಡಿವಿರೋರೆ ದೊರೆಗಳು '' ಅಂದ, ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೆ. ಅದು ಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅವರು ನಕ್ಕರು. "ಹೋಗೋ, ಹೋಗೋ! ಹೋಗಿ, ಬಂದ ರೂಪಾಯಿನ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡೋ ದಾರಿ ಹುಡುಕು" ಅಂದರು.

ಕೆಂಚಣ್ಣ ತಿರುಗಿ ಹಳ್ಳಿಗೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಬಸ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಗೆ ಹೊರಟ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲು ಬೆಂಚಿನಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬಾತ, ಕಂಡಕ್ಟರನ ಹಾಗೆ ಕಂಡ, ಅವನು ನಿದ್ದೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ...." ಹೇ! ಹೇ! ಕಾಕಿ ಬಟ್ಟೆ! ಎದ್ದೇಳು!" ಎಂದು ಕೂಗಿದ, ಧೈರ್ಯವಾಗಿ. ಆತನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಕಣ್ಣೊರಸಿಕೊಂಡು ಎದ್ದು ಕೂತ. ಖಾಲಿಯಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಂಚಣ್ಣ ಕೂತು, ಮುಖ ಒರಸಿಕೊಂಡ. "ನೋಡಿದ್ಯಾ! ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಹಾಗೇನೆ ಪ್ರಪಂಚ....ಹಿಂದಿನ ಕಾಲವಾಗಿದ್ದರೆ, ಇವನು ನನ್ನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಹೊಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ....ಈಗ....ನೇಗಿಲ ರೂಪಾಯಿ ಕಾಲ'' ಎಂದು ಹಿಗ್ಗಿದ.

ಆಗ, ಒಂದು ಬಸ್ಸು ಬಂತು. ಕೆಂಚಣ್ಣ ಅದರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ "ಹೇ! ಹೇ! ತಕೊಂಡುಬಾ, ಬಸ್‌ನ ಈ ಕಲ್ಲಿನ ಹತ್ರಕ್ಕೆ'' ಎಂದು ಕೂತಲ್ಲಿಂದಲೇ ಆರ್ಡರ್‌ಮಾಡಿದ. ಅವನ ಮಾತು ಯಾರ ಕಿವಿಗೂ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. "ನೇಗಿಲಿನವನು ನಾನು! ತರ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿಗೇನೇ, ಹೋಯ್'' ಎಂದು, ಅರಚಿದ ...ಅವನ ಕೂಗು ಕೇಳಿ, ಆ ಬಸ್ಸಿನ ಡ್ರೈವರನು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದು ಬಂದು. "ಯಾಕಣ್ಣ! ಇಳೀಲಾಲೆಯಾ, ನೀನು? ಮಂಡಿ ಮುರ್ಕೊಂಡೀಯೇನು?'' ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ. "ನೇಗಿಲು ಹಿಡಿಯೋ ನಾನೇ ದೊರೆ, ಅಂತ, ಕಿಸೆಯಲ್ಲೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೇನೆ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಬಸ್ ಹತ್ರ ಬರಬೇಕೋ, ಬಸ್ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೋ ಅಂತ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ....ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡಿವರೆ, ನಿನ್ನನ್ನಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಹಾಕಿಸಿಬಿಡ್ತೇನೆ – ಹುಷಾರ್'' ಅಂದ.

ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ, ಅಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಭಾರಿ ಗುಂಪು ಜನ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಹಲ್ಲುಕಿರಿದು, ಕೆಂಚಣ್ಣನನ್ನು ಹಾಸ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. "ಯಾವೂರಣ್ಣ ನಿನ್ನದು? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು?'' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು

'ಯಾವೂರಿಗಾದರೆ ಏನಂತೆ!....ಈಗ ಹೇಳೋಲ್ಲ, ನಾನು! ಬಸ್‌ನಾಗೆ ಕೂಡ್ರಿಸಿ! ಎತ್ತಲಾಗೆ ತಿರುಗಿಸಬೇಕೋ ಅತ್ತಲಾಗಿ ತಿರುಗಿಸಿ ಅಂತ ನಾನೇ ಹೇಳ್ತೇನಿ. ನಾನು ನೇಗಿಲಿನವನು ನೆನಪಿರಲಿ....ಇದು ನಮ್ಮದು, ರಾಜ್ಯ! ನನ್ನ ಮಗ ಹೇಳಿದ್ದ, ಮಾಸ್ತರೂ ಹೇಳಿದರು, ಖರೆ ಅಂತ....ರೂಪಾಯಿಮೇಲೆ ನೋಡಿಲ್ಲವಾ, ನೀವು, ನನ್ನ ಕಸಬಿನ ಗುರುತ್ನ!'' ಅಂದ

' ಇದು ಒಳ್ಳೆ ಹುಚ್ಚುಕಣ್ಣಾ, ನಿನ್ನದು! ನೀನು ನೇಗಿಲಿನವನು ಅಂತ ಇಡೀ ಬಸ್‌ನ ಸಿನ್ಪ್ಯಾಟ್ಸಸ್ನ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ನಾವು..........ಹೋಗೋ, ಗಮಾರ!'' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಡ್ರೈವರನು ನಕ್ಕ. ಎಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕರು!

" ಹಿಂಗೇನು ? ಹಾಗಾದರೆ, ಆ ಮಾಸ್ತರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಖೋಟಾ ನಾಣ್ಯಾನೇ! ದಿಟ!....... ಈಗಲೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡ್ಹೋಗಿ ಬೇರೆ ರೂಪಾಯಿ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬರ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ, ಕೆಂಚಣ್ಣ ಟಪಾಲಾಪೀಸಿನ ಕಡೆ ..ಓಡಿದ

ಬೊಂಬೆ ಮನೇನೂ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೋ ?

ನವೀನ ಗಾದೆಗಳು

ಮಿಲ್ಲು ಮುಚ್ಚಿಸಿ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಅಲೆದರು

ಅತಿಯಾಸೆ ದೇಶ ಒಡೆಸಿತು.

ಬಾಯಿ ಕೆಸರಾದರೆ, ಕೈನೂ ಕೆಸರೆ!

ಉಂಡ ಮನೇನ, ಎರಡಾಗಿ ಎರಡಾಗಿ ಬಗೆದರು.

ಹಂಚಿ ಕೊಡು ಎಂದೋನ ಹಲ್ಲು ಮುರಿದರು

ಕಂಡದ್ದನ್ನ ಹೇಳಿದರೆ, ಕೆಂಡ ತಂದು ಸುರಿದರು

ಕಾದಿ ಮಡಿಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕಾಡಿ ಒಡೆಯುವುದು ಲೇಸು

ಕೈತೋರಿಸದೆ, ಬಹುಲಕ್ಷಣ, ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ.

ಆಸಾಂ ಅಂತ ಜಿಗುಟೋದು, ಬಂಗಾಳ ಅಂತ ತೂಗೋದು

ಊರೆಲ್ಲ ಸೂರೆಯಾದ ಮೇಲೆ, ದೂರೋರು ಬಂದರು

ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು, ಇಂಡ್ಯಕ್ಕೆ, ಸಂದಿಲ್ಲ ಬೇನೆ

ಕೊಟ್ಟ ನಾಡು ಕುಲಕ್ಕೆ ಕೇಡು

ಮಗನ ಕೈಗೆ ರೂಪಾಯಿ ಸಿಕ್ಕಲು,

ಎಲ್ಲ ಬನ್ನಿ ನಿಕ್ಕಲು ನಿಕ್ಕಲು!

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಹಣೇಬರಹ

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ನಾನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದು ತರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ತಾಯಿ ತಂದೆಯರು ಹೇಳುವರು. ಆದರೆ, ನನಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸುತರಾಂ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ತಂದೆತಾಯಂದಿರ ವಿಷಯವಾಗಿ, ಅವರನ್ನು ಕಂಡಾಗ, ನನಗಾದ ಅಸಹ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ! ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ವಿಲಕ್ಷಣ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಅವರ ಮಾತು, ಅವರ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಓಬೀ ರಾಯನ ಕಾಲದ್ದು. ಅವರ ನಡೆ ನುಡಿ ಕೂಡ ಬಹಳ ವಕ್ರ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಗಳೂ ಕೂಡ ಬೂಷಲು ಹಿಡಿದ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ. ಅವರ ಉಪಚಾರ ಕೃತಕ; ಉತ್ಸಾಹ ಕೃತ್ರಿಮ, ನಗೆ, ತಾತ್ಕಾಲಿಕ; ಚಟುವಟಿಕೆ, ಕಪಟ....ಆದ್ದರಿಂದ, ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರು ಯಾರೂ ಇದೇ ರೀತಿ ನನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಯರನ್ನು ಕುರಿತು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡಬಾರದೆಂದು, ನಾನೂ ಬಹಳ ದಿವಸ ತಡೆದೆ. ಯಾವ ಯಾವುದೋ ಸಬೂಬು ಹೇಳಿದೆ ನನಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರೇ ಇಲ್ಲವೆಂದೆ; ಅವರಿಗೆ ಬರಲು ಪುರಸತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದೆ; ಅವರು ಇನ್ನೆಲ್ಲೋ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಅಂದೆ; ಅವ ರಿಗೆ ಬಸ್ಸು ತಪ್ಪಿರಬೇಕು, ಅವರ ಸೈಕಲ್ ಪಂಕ್ಚರಾಗಿರಬಹುದು, ಎಂದೆ. ಭಾನುವಾರ ಬಂತು ಅಂದರೆ, ಅವರದು ಇದೇ ಒತ್ತಾಯ. ಲೋ! ನಾಳೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬ ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾರೋ, ಎಂದು. ಪಾಪ! ಅರಿಯದ ಹಿರಿಯರು! ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಅವರ ಹುಳುಕು ಥಳಕುಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ, ಸೋಮವಾರದಿಂದ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರು ಎಷ್ಟೊಂದು ನಗುವರೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಹೇಗೆ ಬಲ್ಲರು? ನಾನು ತಾನೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ? ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಾದರೂ ಈ ಮುದಿಯರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ!

ಅವರ ಬಲವಂತ ಬಹಳವಾದಾಗ, ನಾನು ಶ್ಯಾಮಯ್ಯಂಗಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದೆ ಏಕೆಂದರೆ, ಶ್ಯಾಮಯ್ಯಂಗಾರಿಯೇ ನಮ್ಮ ಕ್ಲಾಸಲ್ಲೆಲ್ಲ ದಡ್ಡ. ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಯಾರೂ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಒಂದು ತೂತಿನ ಕಾಸಿನಷ್ಟು ಕೂಡ ಬೆಲೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಯ್ಯಂಗಾರಿಯನ್ನು ನಾನೇ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೋಗಿ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ನಾವು ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದಾಗ, ಅಡಿಗೆ ಆಚಾರರೇ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ! ಪಾಪ, ಅಯ್ಯಂಗಾರಿಗೆ ಇದೊಂದು ಷಾಕ್ ಆಗಿರಬೇಕು. ಅಡಿಗೆಯವನಿದ್ದಾನೆ, ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ಜಂಬ! ಅದನ್ನ ಮೊತ್ತಮೊದಲೇ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅವಳ ಆಶೆ

ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಮಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿದ್ದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಮೇಲೆಲ್ಲ ಕ್ಯಾಲಂಡರ್ ಚಿತ್ರಗಳು ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು ಉಳಿದವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಇಂತಹ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ತುಂಬ ಹಾಸ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾಗಿಲಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಬಾಯಿಬಾಬನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಅಯ್ಯಂಗಾರಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನೋಡಿದ. 'ನೀವೂ ಈ ಬಾಬನ ಭಕ್ತರೇನೋ'' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅಯ್ಯಂಗಾರಿ ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದಷ್ಟು ದಡ್ಡ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಅವನ ಅಣಕುನೋಟ ನೋಡಿದಾಗ, ನನಗೆ ತೋರಿತು.

ಆಗ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಓಡಿ ಬಂದರು. ಛೆ! ತಂದೆಯವರೇ ಮೊದಲು ಬಂದು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತಲ್ಲವೆ? '' ಓ! ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಹೆಂಗಸರದೇ ರಾಜ್ಯಭಾರ'' ಎಂದು ಅಯ್ಯಂಗಾರಿ ಒಳಗೊಳಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆ? ತೋರಿಕೆಗೆ ಆದರೂ, ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ, ಗಂಡಿಗೆ ಮಾನ್ಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ನನ್ನ ತಾಯಿ ತ್ಯಾಗಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ತಂದೆಯವರೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು, ಎಂದು ನಾನು ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿದೆ.

ನಮ್ಮನ್ನು ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ, ತಾಯಿಯೂ ಅಲ್ಲೇ ಮತ್ತೊಂದು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. '' ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು? '' ಎಂದು ಅಯ್ಯಂಗಾರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಅವನ ತಂದೆಗೆ 14 ಮಕ್ಕಳು, ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಲಿ ಇದಾರೆ ಅವನಿಗೆ ಅದೇ ಕೊರಗು! ತನಗೆ ಮುಂದೆ ಅಷ್ಟೇ ಆಗುತ್ತವಲ್ಲಾ, ಎಂಬ ಭಯ, ಬೇರೆ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ತಾಯಿ, ಕೆನ್ನೆಗೆ ಹೊಡೆದ ಹಾಗೆ, ಹೀಗೆ ಕೇಳಬಹುದೆ? ಅಯ್ಯಂಗಾರಿ ಬೆಪ್ಪಾದ ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿದ ನಾನು '' ಹೇಳಪ್ಪ! ನಿನಗೆ ಯಾಕೆ ಸಂಕೋಚ? '' ಎಂದೆ.

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ, ನನ್ನ ತಂದೆ ಬಂದರು, ಅಲ್ಲಿ. '' ಆಚಾರ್‍ರು ಹಾಳಾದವನು ಇನ್ನು ಹಾಳು ದೇವರಪೂಜೆ ಮುಗಿಸಿಲ್ಲವೆ? ಹಾಳು ಊಟಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗ ಕೂತುಕೊಳ್ಳೋದು, ನಾವು, ಹಾಳು '' ಎಂದರು ನನಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಆಯಿತು. ನನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಇದೊಂದು ಹಾಳು ಅಭ್ಯಾಸ ಅವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನದಿಂದ ಜ್ವರವಾಗಿತ್ತು ಅದು ಆ ಭಾನುವಾರದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ವಾಸಿಯಾಗಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೂ, ಅವರು ಅವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಓಡಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಯ್ಯಂಗಾರೀನ ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಂತ ಹೊರಡುವ ಮುಂಚೆ, ಅವರ ಕೋಣೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಇಣಿಕಿನೋಡಿದ್ದೆ ಮಲಗಿ ಆಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಕಳಿಸುವಾಗ ಅವರ ರೂಪು ಭಯಂಕರವಾಗುತ್ತೆ ಮೇಲು ತುಟಿಯ ಮಿಾಸೆ ಎಲ್ಲ ಮೂಗಿನ ಕೆಳಗೆ ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಸೇರಿ, ನಾಲ್ಕೈದು

ಹೊಸ ಗೆರೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, ಕೆನ್ನೆ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾರಿ ಹಳ್ಳ ಬಿದ್ದು, ಮೇಲು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಿವಿ ಹತ್ತಿರ ದುಂಡಗೆ ಕೆಂಚಗಾಗಿ, ಕಣ್ಣೆರಡೂ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗಿ, ನಾಲಗೆ ಅರ್ಧ ಮುಕ್ಕಾಲು ಹೊರಗೆ ಬಂದು,........ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗಲೇ ಪೆನ್ನು ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತೆ ದೇವರೇ! ಅಯ್ಯಂಗಾರಿ ಎದುರು ಇವರು ಆಕಳಿಸಿದರೆ ಏನುಗತಿ, ಎಂದುಕೊಂಡೆ. " ಬ್ಯಾಟರಾಯಾ! " ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಆ ಬಾಯೆದುರು ಚಿಟಿಕಿ ಹೊಡೆಯುವುದು ಬೇರೆ ಅವರದು ದುರಭ್ಯಾಸ ಒಂದಲ್ಲ ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ, ಮಾಡೋದೆಲ್ಲ ಅಸಹ್ಯ!

ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ, " ಅಪ್ಪ! ಇವತ್ತು ಬರ್ತಾನಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಅವನಿಲ್ಲಿರುವಾಗ, ನೀನು, ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಹಾಳು ಅಂತ" ಎಂದು ಹೇಳೀ ಬಿಡೋಣ. ಅನ್ನಿಸಿತು— . ಆದರೆ, ಹಾಳು, ತಂದೆ ಮಗ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೇಗಿರಬೇಕು ಅಂತ ಮನುಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದಾರಂತಲ್ಲಾ !

ತಂದೆಗೆ ಊಟದ ಆತುರ! ನಾಲ್ಕು ದಿವಸದಿಂದ ಜ್ವರ; ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅಮ್ಮ ಬರೀ ಗಂಜಿನೀರು ಬಾರ್ಲಿವಾಟರ್ ಇಷ್ಟನ್ನೇ ಹುಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಳು- ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳನ್ನು ಬಿರಿಸುತ್ತ. ನನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಅವರು ಗೆಂಜಿದರು : " ಲೇ! ಎಲೆ ಹಾಕಿಸೆ! ಲೇ! ಎಲೆ ಹಾಕಿಸೆ! ' ಅಂತ. ಅಮ್ಮ, ಘಾಟಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಅಯ್ಯಂಗಾರಿ, ಕಳ್ಳ, ಒಳಗೊಳಗೆ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಶೋಚನೀಯ ಪುರುಷತ್ವವನ್ನು ಕಂಡು ನಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ನಾನು ಅವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ, " ಯಾಕೊ! ಲೋ! ಗುಲ್‌ಷನ್! ನಾಳೆ ನಿನ್ನ ಗತೀನೂ ಇಷ್ಟೇನೆ ಕಣೊ! 14 ಹೈಕಳು ಬೇರೆ. ಜ್ಞಾಪಕ ಇರಲಿ '' ಅಂದೆ.

ಆಗ, ನನ್ನ ತಂದೆ ಆಕಳಿಸಿದರು! ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು ಅಯ್ಯಂಗಾರಿ ಬೆಚ್ಚಬೆರಗಾಗಿ ಅವರ ಹುಲಿಮುಖವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚದೆ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ನಾನು ಅವನ ಗಮನವನ್ನು ಅತ್ತ ಕಡೆ ಇತ್ತಕಡೆ ಗಮಿಪಿಸಲು ಬಹಳ ಸಾಹಸಮಾಡಿದೆ. ನನ್ನ ಪಿತೂರಿ ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಪುರಾತನ ಕರ್ಮ, ಅನುಭವಿಸಲಿ, ಅಂತ ನಾನೂ ಸುಮ್ಮನಾದೆ.

ಆಕಳಿಸಿ ಮುಗಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ, ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಹಾಳು ಊಟದ ನೆನಪು ಬಲವಾಯಿತು. " ಹಾಳು ಆಚಾರ್‍ರು ಇನ್ನೂ, ಹಾಳು ಅಡಿಗೆ ಮುಗಿಸಿಲ್ಲವೆ? ಏನು ಹಾಳು ಹಸಿವಪ್ಪ! ಇವತ್ತು ಹಾಳು. ಇವನು ಬೇರೆ ಹಾಳು.......'' ಎಂದು ಮುಂದುವರಿಸಿದಾಗ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಮೇಲೂ ಹಾಳು ಪ್ರಯೋಗವಾಗುತ್ತೆ

ಅಂತ ತಿಳಿದು, ನಾನು ಅಯ್ಯಂಗಾರೀನ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆ.......ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದೊಂದು ಕೋಣೆಯನ್ನೂ ಹಾದು, ಅಡಿಗೆಮನೆ ಹತ್ತಿರ ಹೋದೆವು.

ಅಲ್ಲಿ, ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ! ಅಡಿಗೆಯ ಆಚಾರ್ರು ಪರಾರಿ! ಒಲೆ ಹೊಗೆ ಯಾಡದೆ ತಣ್ಣಗಿತ್ತು. ತಿಂಗಳಿಗೆ 25 ಸಾಲದು ಅಂತ ಎರಡು ತಿಂಗಳಿಂದ ಗೊಣಗುತ್ತಿದ್ದವನು ಮದುವೆ ಸೀಸನ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಲೂ, ಹಿತ್ತಲಬಾಗಿ ಲಿಂದ ತುಪ್ಪದ ಡಬ್ಬ ಸಹಿತ ಪರಾರಿ!

ಆಮೇಲೆ, ಅಮ್ಮ ಹುಡುಕಿದಾಗ, ತುಪ್ಪದ ಡಬ್ಬವೇನೋ ಸಿಕ್ಕಿತು........ ಅವರೂ, ಆಚಾರ್ರು ಎಲ್ಲೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ!........... ಏನುಮಾಡೋದು ? ಹಾಳು.... ಅಯ್ಯಂಗಾರಿ ಹಣೆಬರಹ !

.ಪಿ ಫ್ರುಟ್ಸಶೀನು

ಭಾಷಣಕಾರರು . " ಈ ನಗರಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಜನ ಆಷಾಢಭೂತಿಗಳು "

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು " ಆ ಮಾತನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, "

ಭಾಷಣಕಾರರು : " ಈ ನಗರಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಜನ ಆಷಾಢಭೂತಿಗಳಲ್ಲ "

* * * *

ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ದುರಭ್ಯಾಸ ಇರುವ ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು, ಷೇಕ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಕೈಕೊಡುವರ ಕೈಲಿ ಆರು ಬೆರಳಿರಬೇಕಂತೆ

* * * *

" ಮಂಗಳಾರತಿ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಸು ಹಾಕದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಡುವ ಪಾಪಿಗಳೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಗೊತ್ತೆ ? "

" ಗೊತ್ತು, ದಾಸರೆ !........ಹೋಟಲಿಗೆ ! "

* * * *

" ನಾನು ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆ ಶೂರನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ! "

" ನಿನ್ನ ಕೈಹಿಡಿಯುವವನು ಶೂರನಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ "

* * * *

ಕಾಲಗತಿ

ಏನು ಸುಖಾ, ನಮಗಿದೇನು ಸುಖ
ಕಾಲಕೆ ಸೋಲುವುದೇನು ಸುಖ ?

ಗಡಿಯಾರದ ಕರಿ ಮುಳ್ಳುಗಳೆರಡು
ನೂಕುತ ದಿನಗಳ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ !
ಗುರುವನು ಶುಕ್ರ ಶುಕ್ರನ ಶನಿಯು
ಶನಿಯನು ಮಂಡೆ ಮಂಡೆಯ ಟ್ಯೂಸು !
ಕಾಲೆಂಡರುಗಳು ಕಾಲಿನ ಹಿರಿಯ
ಕೀಲನು ತಿರುಗಿಸಿ ನೂಕುವುವು.

ತೇದಿಯ ತೇದಿಯು ತೇಯಿಸಿ ದಿನವು
ಕತ್ತಲು ಹಗಲದು ಹಗಲನು ನಿಶೆಯು !
ನುಂಗುತ ನೊಣೆಯುತ, ತೀರದ ಹಸಿವು !
ವರ್ಷ ವರ್ಷಗಳೆ ಉರುಳುವುವು.
ತಲೆಯಲಿ ನರೆಯನು ಮುಖವಲಿ ಸುಕ್ಕ
ಬರೆಯುತ ಬರುವನು ಸಂಗಡ ನಿಚ್ಚ.

ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳೆವರು ಪುಷ್ಕಳವಾಗಿ
ಮದುವೆಯ ಚಪ್ಪರ–ತೊಟ್ಟಿಲಸಾಲು–
ಎರಡನೆ ಪೀಳಿಗೆ ತೋಳನು ಹತ್ತಿ
ಸಾಲವು ಏರಿತು ಕುಗ್ಗಿತು ಕೆಚ್ಚು !
ರಕ್ತದ ಒತ್ತಡ, ಬತ್ತಡ, ಪಿತ್ತ.
ಕೈಯಲಿ ಹಿಡಿದಾ ಉಳಿಯಿಂದವನು
ಸಾವಿರ ಪೆಟ್ಟನು ಕೊಡುತಲೆ ನಮ್ಮ
ಆಬಿಚ್ಚುವರಿಲಿ ಬೀಳಿಪ, ಹೆಸರ.

ಭುಜ ಬಲ

ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ, ಅವತ್ತು ರಾತ್ರಿ, ಸರಸು ನಗುನಗುತ್ತಾ, ನನ್ನ ಕೋಣೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲ ಗಲಾಟೆ ಸಮಯ. ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಯಾದ ಮೇಲೆ, ಕವಳಾತಾಯಂದಿರೂ ಕೂಡ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ದಿಗಿಲೋ ದಿಗಿಲು; ನನ್ನಂಥ ಡ್ರಿಲ್‌ಮೇಷ್ಟರಿಗೂ ಕೂಡ ಒಳಗೆ ಪುಕ ಪುಕ ಅಂತ ಅವಲಕ್ಕಿ ಕುಟ್ಟೋ ಕಾಲ. ಅಂಥ ಕಾಳರಾತ್ರೀಲಿ, ಇವಳು ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ವಯ್ಯಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದಾಳೆ ಅಂತ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ!

ಹತ್ರ ಬಂದು, ನನ್ನ ಕುರ್ಚಿ ಬೆನ್ನು ಹಿಡಿದಳು. "ನಿಮ್ಮ ಹತ್ರ ಒಂದು ಗುಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತೀನೆ........ಕಿವಿ ತೋರಿಸಿ", ಎಂದಳು. 'ಗುಟ್ಟೇ? ಬಾ! ಮೆತ್ತಗೆ ಹೇಳು,' ಎಂದು ಎರಡು ಕಿವಿಗಳನ್ನೂ ನೀಡಿದೆ, ಯಾವ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೋ ಏನೋ, ಎಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದ. "ನೀವು ಮಹಾಶೂರರು! ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನೀವು ಹಾಸ್ಯಮಾಡುತ್ತೀರಿ.... ...ಬೇಡ....ಹೇಳೋದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿದಳು. ಇಂತಹ ಅವಳ ಚೆಲ್ಲಾಟ, ಸರಸು ಜೊತೆ ಪಳಗಿದೋರಿಗೆ ಹೊಸದಲ್ಲ. "ಹಾಸ್ಯ? ನಿನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡದೆ ಇರೋನು ಶುದ್ಧ ಮುಟ್ಠಾಳ! ಹೇಳೆ!....ಬೇಗ ಹೇಳೆ! ಕಿವಿ ನೋಯುತ್ತಾ ಇದೆ! ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೀನೆ, ಅಷ್ಟೆ!" ಎಂದೆ........ಡ್ರಿಲ್ ಮೇಷ್ಟರಾದ ನನ್ನ ಧೈರ್ಯ ಶೌರ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ಕೂಲು ಹುಡುಗರು ಕೊಂಡಾಡದಿದ್ದರೂ, ನನ್ನ ಸರಸು ಹೊಗಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ನನಗೆ ರೋಮಾಂಚವಾಗುವುದು.

"ಏನೂ ಇಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ಮನೆ ಹಿತ್ತಲ ಬಾಗಿಲು ಚಿಲುಕ ಬಲವಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ಯಾರಾದರೂ ಪುಂಡರು ಪೋಕರಿಗಳು ರಾತ್ರಿ ನುಗ್ಗಿದರೆ ಏನುಗತಿ ಅಂತ ನನಗೆ ಹೆದರಿಕೆ" ಎಂದಳು, ನೆಲ ಕೆರೆಯುತ್ತಾ.

"ಹಾ! ಪುಂಡರೇ! ನನ್ನ ಭುಜಬಲಪರಾಕ್ರಮದ ತೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ..... .." ಎಂದು ಎದೆ ತಟ್ಟಿದೆ.

"ಗೊತ್ತು! ನೀವು ಮುಷ್ಟಿ ಬಿಗಿದು ಗಾಳಿ ಗುದ್ದುತ್ತೀರಿ, ಅಂತ, ನನಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಇರಕೂಡದು, ನಿಜ!....ಆದರೂ........" ಎಂದಳು. ನಾನು ನಕ್ಕೆ. ಅವಳು ಸುಮ್ಮನಾದಳು.

* * * *

ಆದರೆ, ಸರಸು ಕೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೂಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅವಳು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಆಟದ 'ಏರ್‌ಗನ್'ನ್ನು

ಬಟ್ಟೆಸುತ್ತಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ಗಂಡನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, ಒಂದು ಸಾರಿ ಹಾರಿಸಿ, ಆ ಸದ್ದಿಂದ ಪುಂಡರನ್ನು ಹೆದರಿಸಿ ಓಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆ, ಎಂದು ಕೇಳುವುದೇ ಅವಳ ಆ ವಯ್ಯಾರದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಗಂಡನ 'ಭುಜಬಲ ಪರಾಕ್ರಮ'ದ ಊಟಾಟಿಗೆ ಎದುರು, ಅವನ ಮುಷ್ಟಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ದೆದುರು ಅವಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುರಿಯಿತು. ಅವಳು ಮೂಕಳಾದಳು.

ಆದರೂ, ರಾತ್ರಿ, ಅವಳು ಆ ಏರ್‌ಗನ್ನನ್ನು ತಲೆದಿಂಬಿನ ಕೆಳಗೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದಳು ಏನೋ ಎಂತೊ, ಹಾವು ಕಚ್ಚದಿದ್ದರೂ, ಬುಸ್ ಎಂದಾಗ ಮುಕ್ಕಾಲು ಮೂರುವೀಸೆ ಜನ ಕಾಲಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಗೋಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಗಾಳಿ ಇದೆಯಲ್ಲಾ! ಪುಂಡರು ಗನ್ನಿನ ಆಕಾರ ನೋಡಿ, ಅಯ್ಯೋ, ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡು ಓಡಬಹುದು. ಗಂಡನ ಭುಜಬಲ, ತನ್ನ ಗನ್ನಿನ ಶಬ್ದಬಲ— ಎರಡೂ ಸೇರಿದರೆ, ಜಯವು ಸಿದ್ಧ........ಎಂದೆಲ್ಲ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಮಂಲುಕು ಹಾಕುತ್ತ, ಅವಳು ನಿದ್ದೆಹೋದಳು.

* * * *

ಡ್ರಿಲ್ ಮೇಷ್ಟರು ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಎದ್ದದ್ದು ಕೂಡ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ ಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಗಾಢವಾದ ನಿದ್ದೆ; ಅಷ್ಟು ನೆಮ್ಮದಿ. ಅವನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಯ ಕಡೆ ನಡೆದ. ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದ ವಾಕರಿಕೆ! ರಾಮಪ್ಪನ ಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ಸಂಜೆ ರಾಮನವಮಿ ಪಾನಕ ಕೋಸುಂಬರಿ ಕೊಂಚ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ತಿಂದಿದ್ದ........ಹಳಸಿದ ಪಾನಕ! ಹುಳಿಸಿದ ಕೋಸುಂಬರಿ! ಒಂದೇ ದೊನ್ನೆ ಕಡಮೆ ತಿನ್ನೋಣ ಎಂದರೆ, ರಾಮಪ್ಪ ಒಪ್ಪಿದರೆ, ತಾನೆ?........ಉ ಆಅ....ಉ ಆಅ....ಆಅ!

* * * *

ಆಗ, ಸರಸು ಎದ್ದಳು. "ಮನೆಯೊಳಗೆ ಯಾರೋ ನುಗ್ಗಿಬಿಟ್ಟಿದಾರೆ!" ಪುಂಡ! ಪೋಕರಿ!.. ಗಂಡನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವುದೆ? ಬೇಡ! ಪಾಪ! ತನ್ನ ತಂದೆ, ಷಿಕಾರಿಪುರದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಪೋಲೀಸ್ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಗಿದ್ದವರು ಗನ್ನನ್ನು ಹಾರಿಸಿ. ಅವನನ್ನೋಡಿಸಿ, ಗಂಡನೆದುರು ತನ್ನ ವೀರ ಸತೀತ್ವ ವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಮೇಲು.

ಸರಸು ಸದ್ದುಮಾಡದೆ ಎದ್ದು, ಕತ್ತಲಲ್ಲೇ, ಡ್ರಿಲ್‌ಮೇಷ್ಟರ ಹ್ಯಾಟನ್ನು ತಲೆಯಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಳು. ಅವನ ಓವರ್‌ಕೋಟನ್ನು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡಳು. ಗನ್ ಸಹಿತವಾಗಿ, ಈಚೆಗೆ ಬಂದಳು.

ಹಾಲಿನ ಗೋಡೆಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತ ಮುಂದೆ ನಡೆದಳು. ಜಾನ್ಸಿ ರಾಣಿ, ಜೀಜಾಬಾಯಿ, ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ, ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮುಂತಾದ ವೀರ

ಮುಹಿಳೆಯುರನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನೆಯುತ್ತಾ, 'ಊ ಆ ಆ ಉ ಆ ಆ' ಸದ್ದು ಬರುವ ಕಡೆಗೆ ಗನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸಿ ......

ಆಗ, ಯಾರೋ ಸ್ವಿಚ್ ಹಾಕಿದರು. ಅವರಿದ್ದ ಕೋಣೆ ಎಲ್ಲ ಬೆಳಕು ತುಂಬಿತು.

"ಅಯ್ಯೋ!" ಎಂದು ಚೀರುತ್ತ, ಡ್ರಿಲ್ ಮೇಷ್ಟರು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ, ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ. ಅವನ ಬಲತೋಳು, ಬಿದ್ದ ರಭಸಕ್ಕೆ, ಮುರಿಯಿತು!

— o —

ಹೀಗೂ ಉಂಟೆ?

ಕಲಿಯುಗದೊಳು ಬರಿದ್ವೇಷವ ಬೆಳೆವರೆ
ಕುಲಕೀರ್ತಿಗಳುದ್ಧರಿಸುವುವು ||
ಸುಲಭದ ಕೋಟಲೆ ಸುಲಭವೆಂದೆನಿಸಲು
ಜನಿಸಿದ ಜಾತಿಯು ಮೆರೆ ಮನವೆ ||
ಜ್ಞಾನವ ಬೆಳೆಸದೆ ನೀತಿಯ ಗಳಿಸದೆ
ಜಾತಿ ವಿರೋಧವ ನೆನೆ ಮನವೆ ||
ಮತ್ತೆ ಭೀತಿಯ ಮತಪಥ ಜಗಳವ
ಬಿತ್ತುವುದೊಂದನೆ ನೆನೆ ಮನವೆ ||
ಚರ್ಚಿಸಲರಿಯೆಯ ಕಿಚ್ಚಿಡಲರಿಯೆಯ
ತುಚ್ಛರು ಪರರೆಂದೆನು, ಸಾಕು ||
ಜಪತಪ ಮಾಡುವ ಜನಗಳ ಹೊಗಳುತ
ಅಪದೆಸೆ ಸಾಕೆಂದೆನಬೇಡ ||
ಅಪಾಯ ಬೆಳೆಸಿ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಯ ಗಳಿಸಲು
ಉಪಾಯದಿಂದಲಿ ನೆನೆ ಮನವೆ ||

....ಭಾಸು.

ಬೀಟ್

ರಾತ್ರಿ ಒಂಬತ್ತು ಆಗಿಹೋಗಿತ್ತು. ಅದ್ಯಾಕೋ ಏನೋ ರಸ್ತೆ ದೀಪಗಳೆಲ್ಲ ಆರಿಹೋಗಿದ್ದವು. ಜನಸಂಚಾರವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮೋಡ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಚಂದ್ರ ಇದ್ದರೂ ಒಂದೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಒಂದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ ಅನ್ನಿ. ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಇಸ್ಪೀಟು ಪಾರಾಯಣ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಸರವಸರವಾಗಿ ಬೆವರು ನೀರಿಳಿಸಿಕೊಂಡು ಸೈಕಲ್ ತುಳಿಯುತ್ತ ಮನೆಯ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿರುಗಿದ್ದೆ. ರೇಷನ್ ಅಕ್ಕಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಂತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮೂರೂ ಚಿಲ್ಲರೆ ಇಸ್ಪೀಟಿನಲ್ಲಿ ಸೋತಿದ್ದು ಅಲ್ಲದೆ, ಸೋತಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅದಷ್ಟನ್ನ ಹಿಂದೆ ಪಡೆಯುವ ಆತುರದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗಿಂತ ಮುಕ್ಕಾಲು ಗಂಟೆ ಲೇಟಾಗಿ, ಮನೆ ಮುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಏನು ಕಾದಿದೆಯೋ ಅನ್ನುವ ದಿಗಿಲು ಬೇರೆ. ಅಂತೂ ನನ್ನ ಕೈಲಾದ ಮಟ್ಟಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಸೈಕಲ್ ತುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕಾಲು ಭಾಗ ದಾರಿ ಸವೆಯುವುದರೊಳಗೆ, ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ಆಮಂತ್ರಣ? ಬಂದೇ ಬಂತು.

" ಯಾಕ್ರಿ? ನಿಲ್ಲಿ! ಸ್ವಲ್ಪ ಈ ಕಡೆ ಬನ್ನಿ ! ! "

'' ಯಾಕ್ರಿ! ಅಂದವರು ಯಾರು ಅನ್ನುವುದನ್ನ ನನಗೆ ಆಗ ಯಾರೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ '' ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಕೇಳು '' ಅನ್ನುವ ಪಾಠ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ತಟ್ಟನೆ ಸೈಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ದೀಪ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಮುಂದೆ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಮಂಕಾಗಿದ್ದರೂ ದೀಪವೇನೋ ಉರಿಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಯಾಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ, ಪಾಪಿ? ಇನ್ನು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮಾಡಿ, ವಕ್ರ ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಮನೆ ಸೇರುವುದು ಯಾವಾಗ ಏನುಗತಿ ಎನ್ನುವ ಭಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮೂಡುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಪೋಲೀಸಿನವನು ಪಕ್ಕದ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿ '' ಅರೆ, ಆವ್ಜೀ ಜಲ್ದೀ '' ಅಂತ ತನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದ; ನನ್ನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲು ಒಬ್ಬ ಸಾಲದೆಂತಲೋ ಏನೋ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಬದ್ದ ಧೈರ್ಯದ ಕಣಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದಾಗಿ ಉಕ್ಕಿ, ನಾನು ಯಾವ ಮುಂದಾಲೋಚನೆಗೂ ಕೈಹಾಕದೆ ಹಾರಿ ಸೈಕಲ್ಲು ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಕಿತ್ತಿದೆ ಕಂಬಿ. '

ಇನ್ನೂ ಐವತ್ತು ಗಜ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಳಾದ ದಿಣ್ಣೆ ಬೇರೆ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಆ ಪೋಲೀಸಿನವನ ಶಿಳ್ಳು ಕೇಳಿಸಿತು. ಆಯ್ತು ನನ್ನಗತಿ ಅಂದುಕೊಂಡು ದೈವಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಷುರುಮಾಡಿದೆ. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಟೀಮು ಒಂಬತ್ತು ವಿಕೆಟ್ಟಿಗೆ ನೂರೈದು ರನ್ನು ಮಾಡಿ, ಇನ್ನು ಸೋಲು ತಪ್ಪಲು ನಾಲ್ಕು ರನ್ನಿದೆ

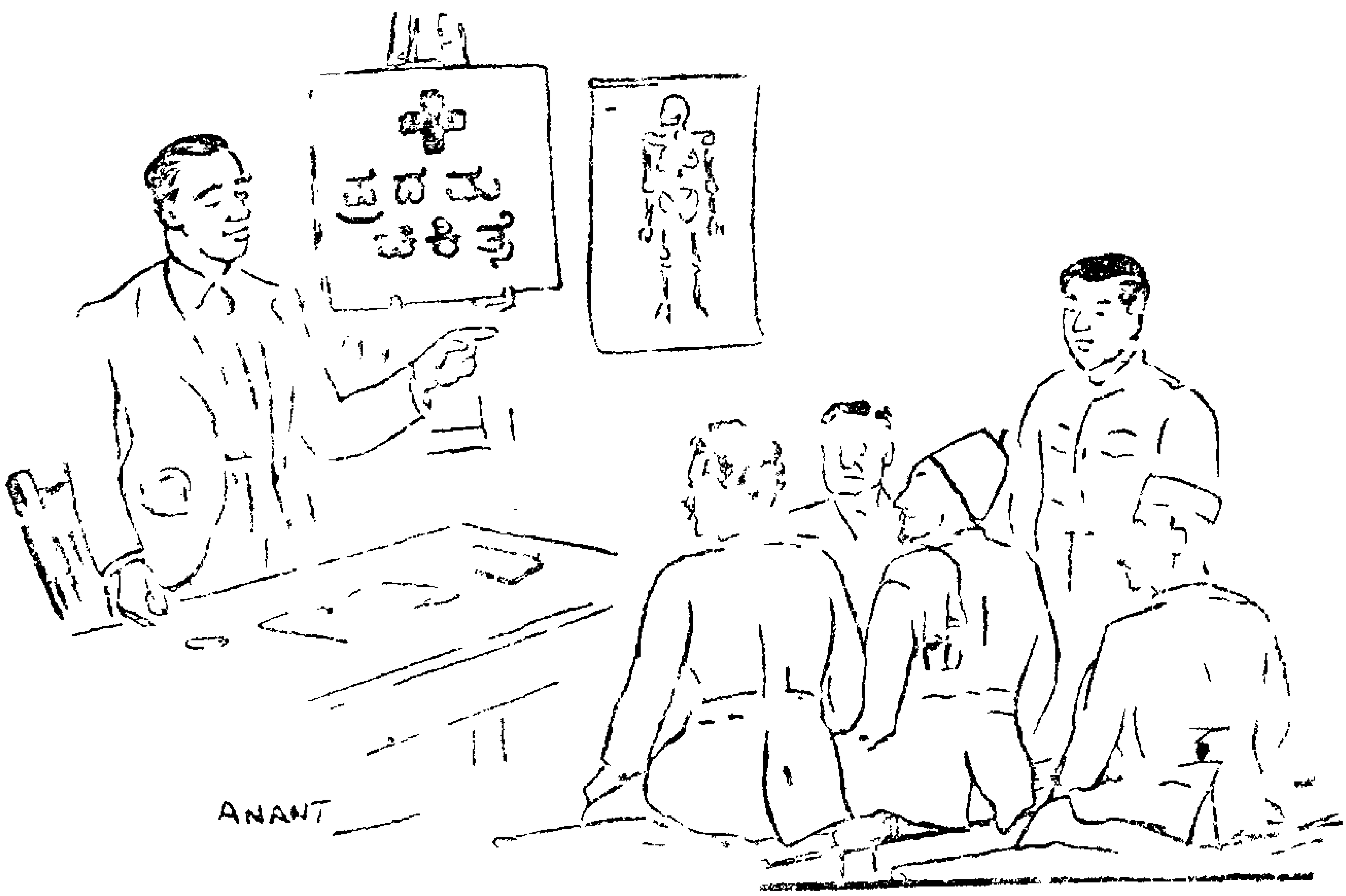
ಅನ್ನುವಾಗ ನಾನು ಆಡಲು ಹೊರಟಾಗ ಇದೇ ರೀತಿ ದೇವರ ನಾಮ ಜಪಿಸಿದ್ದು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಆಗ ಈಡೇರಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಈಗಲೂ ಆಯ್ತು. ಯಮದೂತನ ಹಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್ ಎದುರಿನಿಂದ ಹಾದು ಬಂದು ಮೊದಲಿನವನಿಗೆ ಶಿಳ್ಳುಹಾಕಿ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಮೊದಲಿನ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನೊಡನೆ ಗೌರವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉದಾಸೀನದೊಡನೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿದ.

ನನ್ನ ಎದೆ ಡವಡವ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಸೈಕಲ್ ದೀಪ ಇನ್ನೂ ಮಿಣುಕುತ್ತಲೇ ಇದ್ದುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯ ತಂದು ನೀಡಿತು.

ಇಬ್ಬರೂ ಬಂದು ಸೈಕಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿರುಗಿಸಿ ಹಿಂದುಮುಂದಾಗಿ ನೋಡಿದರು. ಮೊದಲಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದವನು ಗಂಟಲು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ನೇಹಿತನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ.

‘ಏನ್ಹೇಳಿದೆ ನಾನು! ರಡ್ಜ್, ರಡ್ಜ್, ಅಂತ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲಾ, ಅವರ ರನ್ನಿಂಗ್ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ? ತೆಗಿ, ರೂಪಾಯಿ, ಕಕ್ಕು! ಹುಷಾರು, ಇನ್ಮೇಲೆ ಸೈಕಲ್ ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರ ನನ್ಹತ್ರ ಪಂದ್ಯ ಕಟ್ಟೇಯೆ!’’—ಅನ್ನುತ್ತ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಕೈನೀಡಿದ.

———o———

ಹೃದಯ ಯಾವಕಡೆ ಇದೆ- ಹೇಳಬಲ್ಲೆ—?

ಎಡಗಡೆ ಸಾರ್—

ಓಹೋ ! ಹೋದ ವರುಷ ಈ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆಯೇನೋ ?

ನನ್ನ ಆರ್ಟಿಕಲ್ಲು

ನೋಡೆ 'ಡೋಡುಮ್ಮ' ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಆರ್ಟಿಕಲ್ಲನ್ನ 'ನನ್ನವಳಿಗೆ ಓದಲು ಕೊಟ್ಟೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಿ ಅವಳು 'ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಅದೇ...ಪ್ರೇಮ ವಿವಾಹವೇ ಆಗಬೇಕೆಂದು, ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೂ ಕಳುಹಿಸುವ ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮ ಪಂಡಿತರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿದ್ದಿಸಿ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು' ಎಂದಳು.

ನನಗೂ ಹೌದೆಂದು ಕಂಡಿತು. ನಮ್ಮ ಪಂಡಿತರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ 'ಆರ್ಟಿಕಲ್'ನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪಿದ್ದರೆ ತಿದ್ದಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆ. ತಮ್ಮ ವಿದ್ವತ್ತಿಗೆ ಈಗಲಾದರೂ ಬೆಲೆ ಬಂದುದಕ್ಕೆ ಉಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಪಂಡಿತರು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಓದಿ ನೋಡಿ 'ಏನಯ್ಯಾ, ಪ್ರೇಮ ವಿವಾಹ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿಯಲ್ಲ, ನೀವು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟುದಿವಸ ಮೊದಲೆ ಕಂಡಿದ್ದಿಯೋ?'

ನಾನು ಬೆಪ್ಪಾದೆ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಂಡುದು ಧಾರೆಯ ದಿವಸ. ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು.

'ನಿಮ್ಮ ಸಂಸಾರ ಈಗ ಸುಖವಾಗಿಲ್ಲವೆ....'

ಪಂಡಿತರು ಎರಡನೆ ಅಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು.

ನನ್ನ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಲ್ಲ ಸುಖವಾಗಿತ್ತು. ಹಲವಾರು ದಿನಮಾತ್ರ ನನ್ನವಳು ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಹಾಯಾಗಿ ನಿದ್ದೆಮಾಡಿದ್ದರೆ ಎಬ್ಬಿಸಲು ಮನಸ್ಸಾಗದೆ ನಾನೇ ಒಲೆ ಹೊತ್ತಿಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಸುಖವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರ.

'ಸುಖವಾಗಿಲ್ಲವೆ ಏನು?' ಎಂದು ನಾನು ಒಟಗುಟ್ಟಿದೆ. 'ಹಾಗಾದರೆ ತಿದ್ದು—ಪ್ರೇಮ ವಿವಾಹಕ್ಕಿಂತ ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಹುಡುಗಿಯನ್ನೇ ತರುವುದು ಲೇಸೆಂದು'

'ಹುಂ' ಎಂದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಬರೆದೇ ಬಿಟ್ಟೆವು. ತಂದು ಹೆಂಡತಿಗೆ ತೋರಿಸಿತೆ. 'ನಿಜ, ಪಂಡಿತರಿಗೆ ತಲೆ ಇದೆ' ಉತ್ತರ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಕೂಡಲೆ ಬಂತು

'ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೇಪರುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಲೇಖನಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ನನ್ನ ಬಡ ಲೇಖನ (ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಲೇಖನ ನನ್ನದೇ !) ವನ್ನು ಯಾರು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾರೆ ಹೇಳು' ನಾನು ದುಃಖದಿಂದ ಬರೆದುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡೆ.

ಆವಳ ಕಣ್ಣು ಮಿಂಚಾಡಿತು. 'ನಾನು ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೇಳಲೇ ?' 'ಹುಂ' ಆತುರದಿಂದ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದೆ.

ಸಂಪಾದಕರು ಹೆಂಗಸರು ಬರೆದುದೆಂದು ಬರೆದರೆ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹಾಕಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಡಿ. ಅದೇ ಉಪಾಯವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ 'ಶಾಂತಾ ವಸಂತ' ಎಂದು ಲೇಖಕರ ಹೆಸರು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆವು. ಆಗ ನನ್ನ ಹೆಸರೂ (ವಸಂತ) ಬಂತು. ನನ್ನವಳ ಹೆಸರು ಎಡಕ್ಕು ಸೇರಿದರೇನಾಯು ಎಷ್ಟಾದರೂ ನನ್ನ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯಲ್ಲವೆ ?

ಕೂಡಲೇ ಲೇಖನವನ್ನು 'ಪ್ಯಾರ್' ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆ.

ಚಾತಕ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಪತ್ರಿಕೆ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದನ್ನೇ ಇದಿರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಲೇಖನ ಬಂದಿತ್ತು. ಬಂದ ಲೇಖನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಖುಷಿ ಬಂದಂತೆ ತಿದ್ದುವ ಚಟವುಳ್ಳ ಸಂಪಾದಕನ ಪತ್ರಿಕೆಯದು. ಬರೆದೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ—

'ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರೇಮ ವಿವಾಹ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳು ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮಗನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡುವುದೂ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಂತೂ ಎರಡು ರೀತಿಗಳೂ ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ'

'ಬಹಳ ಸರಿ' ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ 'ಆರ್ಟಿಕಲ್ಲು' ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ಸಂತೋಷ. ಅದು ನನ್ನ ಆರ್ಟಿಕಲ್ಲ ಖಂಡಿತ. ಕೆಳಗೆ ನಾನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಗುರುತು ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟೆ !

...ಕೈಂತಜೆ.

ವಿ. ಸೂ.—ಹೀಗೆ ಬರೆವರೆ ಸಂಪಾದಕರ ಚಟ ಚಟ್ಟ— ಸಂ.

—o—

"ಈ ಬಿಸ್ಕತ್ತು ತಿಂದರೆ, ಹೊಟ್ಟೆಗೇನೂ ಆಗೋದಿಲ್ಲವೇನಪ್ಪ !"

"ಅವಕ್ಕೆ, ನಾನು ಓಮಂ ವಾಟರ್ನೂ ಮಾರುತ್ತಿದೇನಲ್ಲಾ"

* * * *

ಯಾಕಯ್ಯಾ ದೋಸೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತಿಲ್ಲವೇ ?

ದೋಸೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಆದರೆ— ಆ— ಆ ರೇಡಿಯೋ ಸಂಗೀತ......

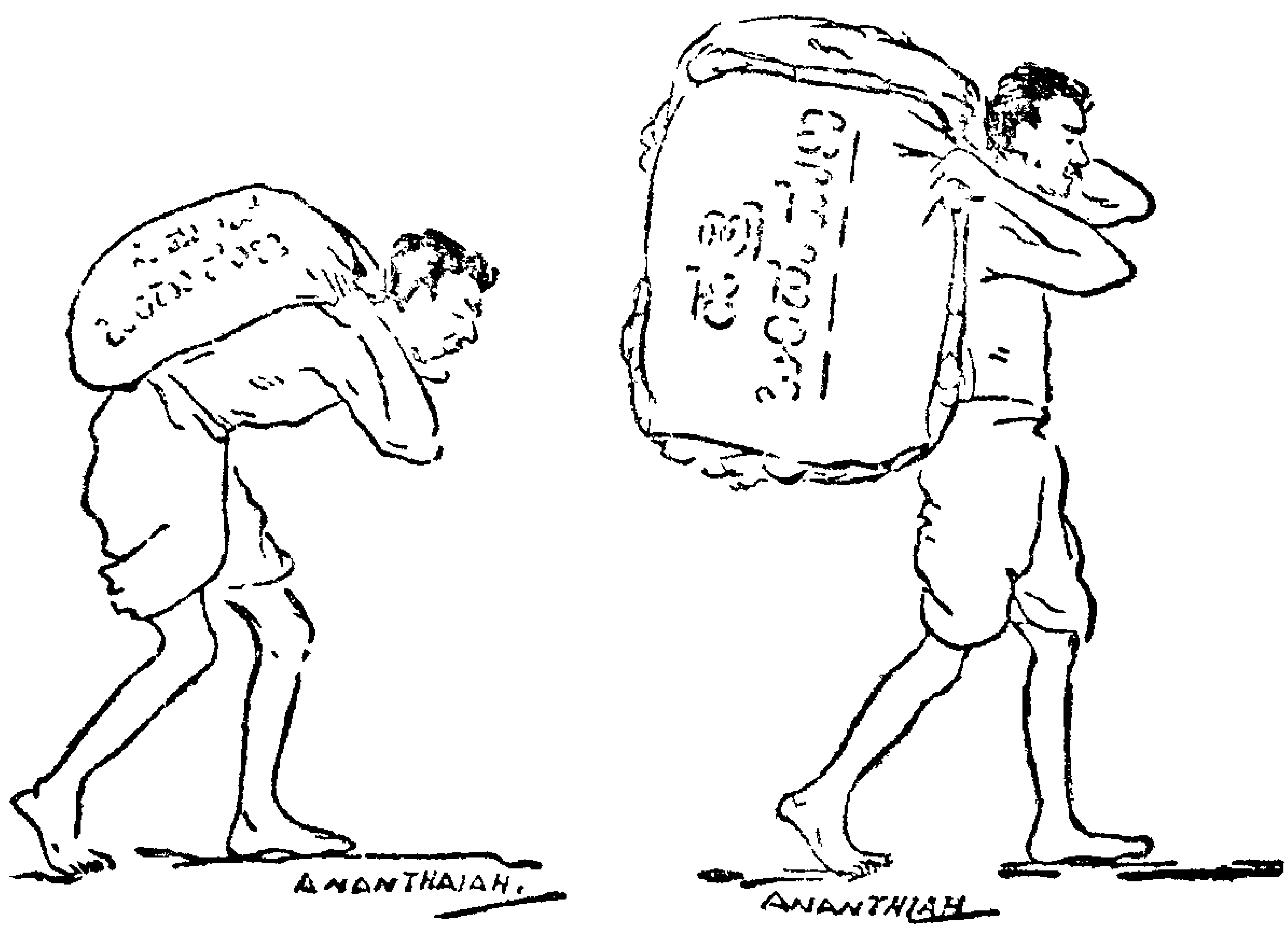
ಪ್ರೇತ ಸಂಹಾರ

ಶ್ರೀ ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್. ಮುನ್ನುಡಿ ಅ. ನ. ಕೃ. **ಬೆಲೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ**

ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದೀಕ್ಷಿತರೇ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇತ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅ. ನ. ಕೃ. ಪೌರೋಹಿತ್ಯ ನಡೆಸಲು ಹೊರಟರೆ, ನಾಡಿಗೆ ನಾಡೇ ನಗುವಂತೆ ಆಗಲೇಬೇಕು.

ಶ್ರೀಯುತರು ನಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕಾ ಗರಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮು ಮಾಡಿದ್ದಾರಾದ್ದರಿಂದ, ನಾವೇನಾದರೂ ಯತಾರ್ಥವನ್ನೇ ಬರೆದರೂ, ನಮ್ಮ ಬೆನ್ನು ನಾವೇ ತಟ್ಟಿಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತೆ.

ಇಂದಿನ ಎಳೆಗರು ನಾಳೆಗೆ ಭಾರೀ ಎತ್ತಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತೆ. ಆ ಲಕ್ಷಣ, ಸುಳಿ, ಎಲ್ಲವೂ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೆ– ಕನ್ನಡಿಗರು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅರಿತು ಪುಸ್ತಕ ಕೊಂಡು ಓದಿ ಸವಿಯುವರೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಕೋಳಿ ಕುಕ್ಕ

ಅರ್ಥಾತ್

ಹೆಣ್ಣು—PECKED

ಕೋಳಿ ಕುಕ್ಕ ಗಂಡಂದಿರ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಸಭೆ ಸೇರಿತ್ತಂತೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಭಾಷಣಮಾಡುತ್ತ, ಲಟಾಟಿ ಹೆಂಡಂದಿರ ಕಿರುಕುಳ, ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರಾಗುವ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಆಗ ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಒಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ, ಗಂಡನ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಫಟಾರನೆ ಎರಡು ಬಿಗಿದು, ಕಿವಿ ಹಿಂಡಿ, ಜುಟ್ಟನ್ನು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ದರದರನೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತ "ಛಿ! ನಿನ್ನ ಮೂತಿಗೆ ಮಂಗಳಾರತಿ ಎತ್ತ! ನೀನೇನು ಕೋಳಿ ಕುಕ್ಕನೆ, ಈ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ? ನೀನಿಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನನಗೆಷ್ಟು ಅಪಮಾನ ಗೊತ್ತೆ ನಿನಗೆ?" ಅಂತ ಛೀಮಾರಿ ಮಾಡಿದಳಂತೆ! ಪಾಪ. ಆ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಉಸಿರೆತ್ತದೆ ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೊರಟು ಮಾಯವಾದನಂತೆ!

ಕೋಳಿ ಕುಕ್ಕ ಅಂದರೆ ಆತ! ಅವನನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷನನ್ನಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ?

ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಆದಿನ ಸೇರಿದ ಸಭೆ ೫೦ನೆಯದು. ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ಸಭೆ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೆರೆದ ಸಹಸ್ರಾರು ಗಂಡಂದಿರಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬನ ಹೆಂಡತಿಯಾದರೂ ಒಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ, ಅರ್ಧದಲ್ಲೇ ಫಜೀತಿಯೆಬ್ಬಿಸಿ ಸಭೆಯನ್ನು ಚದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಗಂಡಂದಿರ ಧೈರ್ಯ ಹಟಗಳಂತೂ ಹೇಳತೀರದು. ಅಡಚಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಸಭೆ ಸಾಗುವ ತನಕ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಬಿಡಬಾರದೆಂದೂ, ಆದಾದಮೇಲೆ ಸಂಘವನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಬಹುದೆಂದೂ ಠರಾವು ತಂದರು. ಅದರ ಮೇಲೆ ದೀರ್ಘ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಅರ್ಧದಲ್ಲೇ ಅಡಚಣೆ!

ವಾಚಕರು ಅಭಯಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿದರೆ, ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೋ, ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಯೋ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಗಂಡನೂ ಕೋಳಿ ಕುಕ್ಕನೇ! ಈ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಪ್ಪೆಂದು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವ ಗಂಡಸಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಬರಲಿ! ಹಾಗೆ ಬಂದವರಿಗೆ ನನ್ನ ಉತ್ತರ ಇದು — ಆತ ಗಂಡನೇ ಅಲ್ಲ. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ

ಗಂಡನಾದರೂ ಒಳಗಿನ ಕೆಚ್ಚಿದೆ ಹೆಂಗಸಿನದೇ! ಅದಕ್ಕೇ ಅಲ್ಲವೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಗೆ "Better Half' ಅನ್ನುವುದು.

ಜೋಯಿಸರೊಬ್ಬರು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದರು, ಆತನ ೩೩ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಂಡಾಂತರ ಇದೆ ಅಂತ. ಅವನಿಗೆ ಅದೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೌಗಸಂದ್ರದ ಅಮಲ್ದಾರರ ಮಗಳೊಡನೆ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿದಾರೆ! ಇರಲೇಬೇಕಲ್ಲ, ಗಂಡ ಕುಟಿ ಪಿಟಿಕ್ಕೆನ್ನದೆ ಹೆಂಡತಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆಯುವಾಗ! ನಾನೊಂದು ದಿನ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಆತನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅವನಿಗೂ ನನ್ನ ಥಿಯರಿ ಹೇಳಿದೆ. "ಕೋಳಿ ಕುಕ್ಕತನ ಎಷ್ಟಿದೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ?" ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

"ಹುಷ್! ಪಕ್ಕದ ರೂಮಿನಲ್ಲೇ ಇದಾಳೆ ಕಣೋ ಮಾರಾಯಾ! ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮಾತಾಡು. ನಾನು ಕೋಳಿ ಕುಕ್ಕ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ!" ಅಂದ.

"ಅದು ಹೇಗೋ! ಅಸಾಧ್ಯ" ಎಂದೆ.

"ನಾನು ರಣಹದ್ದು ಕುಕ್ಕ ಕಣೋ, ಕೋಳಿ ಕುಕ್ಕ ಅಲ್ಲ. ಕೋಳಿಯಂತೆ ಕುಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೇಗೋ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದರ ತಾತನ ಹಾಗೆ ಕುಕ್ಕುತ್ತಾಳೆ" ಅಂತ ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟ!

ಸದ್ಯ ನನ್ನ ಥಿಯರಿ ಸುಳ್ಳಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಅಂತ ಆತನನ್ನ ಅಭಿನಂದಿಸಿದೆ.

ಈಗ ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲೂ ಒಂದು ಕೋಳಿ ಕುಕ್ಕ ಗಂಡಂದಿರ ಸಂಘ ಇದೆ. ಕಾಸಿಲ್ಲದೆ ಅದರ ಮೆಂಬರಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಳಗೆ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಕೂಡದೆಂಬ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ರುಜು ಹಾಕಿ (ರುಜು ಹಾಕಿದ್ದು ಕೂಡ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಾರದು) ಸದಸ್ಯರಾಗಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಬಡಕೊಂಡರೂ ಕೇಳದೆ ಅವಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನೇ ಈ ವರ್ಷದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದಾರೆ!

ಹಾಗೆ ಚುನಾಯಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೂ ಇತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲೇ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳಿ!

ರಿಟೈರ್ಡ್ ಸಿ. ಆರ್. ಬಿ. ಸೆಕ್ರಿಟರಿ ವ್ಯಾಸರಾಯರು, ತಮ್ಮ ಮಗಳು ರಾಜಿಗೆ ಗಂಡು ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ಸಾಕಾಗಿ, ಕಡೆಗೆ 'ಸುಧ್ಯಾಂಗನೆ' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಹೀರಾತು ಕೊಟ್ಟರು. 30 ವರ್ಷಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ ಬಲದಿಂದ ಅವರ ಜಾಹೀರಾತು ಹೀಗಿತ್ತು—"ಸುಂದರಳೂ, ಸುಶಿಕ್ಷಿತಳೂ ಆದ ಸಾಲಂಕೃತ ಶೋಡಷ ವರ್ಷ ಕನ್ಯೆಗೆ 20-23-22 ವಯಸ್ಸಿನ ಗ್ರೇಡಿನಲ್ಲಿರುವ ವರ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೆಸರು, ಕುಲ, ಗೋತ್ರ, ಜಾತಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ

ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಹರಿಜನರಿಗೂ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಿಗೂ, ಮಹಮ್ಮದೀಯರಿಗೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಿಗೂ ಮೊದಲು ನಿಗಾ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತೆ.

"ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂಗೆ ಬರಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿನಿಂದಲೇ ಬರಬೇಕು"

ಉದಾರ ಹೃದಯದ ಶ್ಯಾಮರಾಯರೇನೋ, ವರನ ವಯಸ್ಸು ೨೦ ರಿಂದ ೨೨ಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದ ಮೇಲೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ಅಂತ ಚಿಂತಿಸಿದೆ. ಕಡೆಗೆ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ ನಾನೂ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಕಳುಹಿಸಿದೆ.

ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂಗೆ ಕರೆ ಬಂತು! ಅದೂ ರಾಜಿಯಿಂದ. ಸರಕಾರೀ ಸಾಹೇಬರ ಮುಂದೆ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ಠೀವಿಯೇ ಬೇರೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಗಂಡುಬೀರಿ ರಾಜಿಯ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ವಾಪಾಸಾದರೆ ಮುಂದಿನಗತಿ?

ಅಂತೂ ಹೋದೆ ನೀಟಾಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು. ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲೇ ಭಾವೀ ಮಾವನವರು ಕೈಕುಲುಕಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕುರ್ಚಿಯಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿದರು. ನಗುನಗುತ್ತ ಮಾತನಾಡಿಸಿದರು. ಕಾಫಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಷರಬತ್ತು ಕುಡಿಸಿದರು, ಭಾವೀ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಬೆದರದಿರಲೆಂದು. ಅಷ್ಟಾದರೂ ನಾನೇನೋ ಒಳಗೊಳಗೇ ಬೆವತಿದ್ದೆ!

ಒಳಗೆ ಟ್ರಿಣ್ ಎಂದು ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಮಾವನವರು "ಹೋಗಿ, ಹೆದರಬೇಡಿ" ಎಂದರು. ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ರಾಜಿಯ ಮುಂದೆ ಕುಕ್ಕರಿಸಿದೆ.

"ಮಹಾವೀರ ನೀವೇಯೋ" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದಳು.

"ಹೌದು"

"ಹೆಸರು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ, ಬದಲಾಯಿಸಬಲ್ಲಿರೋ?"

"ಹೌದು, ಆ ಹೆಸರು ನನಗೊಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ!"

"ಬಿ. ಎ. ಪ್ಯಾಸಾಗಿದೆಯೋ!"

"ಓಹೋ! ಅದೂ ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ"

"ಕೆಲಸ!"

"ನಾನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ"

"ಸರಿ, ಸರಿ, ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಜುಟ್ಟು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಲ್ಲ. ತೆಗೆಸಿಬಿಡಬಲ್ಲಿರಾ?"

"ನಾನು ಚುನಾಯಿತನಾದರೆ ತಕ್ಷಣ ಬೋಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ, ಅದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಜೀವಸಹಿತನಾಗಿರುವುದೇ ಸಂದೇಹವಾಗಿಬಿಡುತ್ತೆ."

"ಷಹಭಾಸ್! ನನ್ನ ಕೆಲಸಗಳಿಗೇನೂ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ತಂದೊಡ್ಡುವುದಿಲ್ಲ ವಲ್ಲ"

“ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಏನೆಂದು ಕೇಳುವ ಗೋಜಿಗೇ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ!”

“ ಗುಡ್! ಇನ್ನೊಂದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸ ಬಲ್ಲಿರೋ? ಮನೆಯ ಗುಟ್ಟನ್ನು ರಟ್ಟುಮಾಡದಿರಬಲ್ಲಿರೋ?”

“ ಸೊಗಸಾಗಿ ”

“ ರೈಟೋ! ನಿಮಗ್ಗೆ 100ಕ್ಕೆ 19 ಏ ನಂಬರು! ಆದರೂ ನಿಮ್ಮ ಸಾಧುತನಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಚುನಾಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಲಗ್ನ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ನೀವಿನ್ನು ಹೊರಡಿ ” ಅಂದಳು.

ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದ ನಡೆಯಿತು. ಅವಳ ಗಂಡುಬೀರಿತನದ ವಿಷಯವಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ಅವಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮತ್ಯಾವ ವಿಷಯವಾಗಲೀ ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ಏನನ್ನೂ ನುಡಿಯಕೂಡದು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರವೂ ನನಗೆ ಮಿಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇರಬೇಕು. ಇದುವರೆಗೂ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಷರತ್ತನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಆದರೆ ಭಾನುವಾರ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ನಾನೇ ರಾಜ! ಮಿಕ್ಕ ಆರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಭಾನುವಾರವೇ ಮುಹೂರ್ತ! ನನ್ನ ಕಥೆ, ಕವನಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಭಾನುವಾರವೇ ಗತಿ! ಮಿಕ್ಕ ಆರು ದಿನಗಳಿಂದ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಾಪ, ಕೋಪ, ಅಸಹ್ಯ, ಮುಯ್ಯಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆದಿನ ಸರಸರನೆ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಕರಕರೆಂದು ಕರ್ರಗೆ ಕೊರೆದು ಕೊರವಂಜಿಗೆ ರವಾನಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

—ದಿ. ವಿ. ಸು.

ವಿ. ಸೂ. ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ—ಸ್ವಾಮಿ, ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಸಲದ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆ ಅಡ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಕಳಿಸಬೇಡಿ. ರಾಜಿಯೇನಾದರೂ ಈ ಕತೆ ಓದಿಗೀದಿದರೆ ಆಮೇಲೆ ನಮಗೂ ನಿಮಗೂ ಉಳಿಬಾಳಿಲ್ಲ, ಜೋಕೆ!

—— —o—

ಟಾಂಗಾಗಳೆಲ್ಲಾ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಊರಿನ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿವೆ—

—ಇದೊಂದು ಹೊರತು— ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿದೆ

* * * *

ಬಸವನಗುಡಿಯಿಂದ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಆರು ಮೈಲಿಯಂತೆ— ಜಟ್ಕಾದಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಮೂರೇ ಮೈಲಿಯಂತೆ—

—ಅಂದರೆ ಜೀಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಒಂದೇ ಮೈಲೀನೇ?